UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus II. An Angeli possint distingui, ac defacto distinguantur inter se specie?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

dat divinam bonitatem, si ea, quæ sunt nobiliora, copiosiùs in esse producat, maximè verò illa, quæ ad finem universi, nimirum ad gloriam DEO tribuendam, sunt magis idonea, atqui tales sunt Angeli, ergo. 6. Inter alios gradus rerum naturalium valde distantes inveniuntur multæ species rerum intermediæ, v. g. inter animalia perfecta & plantas inveniuntur multa animalia imperfecta, quæ à plantis participant fixionem, carentque motu progressivo, ab animalibus verò perfectis sensum; ergo etiam inter DEUM & hominem, & totam collectionem naturarum corporearum invenientur multæ naturæ intermediæ incorporeæ, seu *Angeli*.

Sed contra I. Numerus est species quãtitatis, sed in *Angelis* non datur quantitas; ergo nec numerus & multitudo. *Confirm.* Quantò aliquid est propinquius uni, tantò minùs multiplicatur, ut apparet in numeris; atqui natura Angelica est DEO, qui est maximè unus, propinquissima; ergo & minimè multiplicata. *Resp.* Numerus, qui resultat ex divisione continui, vel numerus rerum quantarum, est species quantitatis, conc. numerus, qui resultat ex distinctione, seu non identitate rerum, vel numerus rerum non quantarum, est species quantitatis, neg. Et talis est numerus *Angelorum*. Instantiam habes in Divinis, ubi datur numerus suppositorum absque omni quantitate. *Ad Confirm. Resp.* DEUS est maximè unus, prout unitas excludit multitudinem partium componentium, conc. est maximè unus, prout unitas excludit numerum & multitudinem cujuscunque rationis, neg. Sic enim Petrus magis est unus, quàm DEUS, cùm Petrus sit unicus & naturâ & suppositô, DEUS autem sit unus naturâ, trinus verò suppositô. Unde etiam fateor, naturam Angelicam, sicut inter omnia creata est DEO propinquissima, ita etiam inter omnia creata esse maximè unam, unitate excludente compositionem & multitudinem partium, quia minimũ inter omnes substantias creatas habet compositionis, non tamen unitate excludente quemcunque numerum & multitudinem distinctionis.

II. Impossibile est multiplicari naturam seipsâ individuam, atqui Natura *Angelica* est seipsâ individua, ergo. *Major patet.* Quia naturam esse seipsâ individuam nihil est aliud, quàm ipsam in suo conceptu essentiali involvere immultiplicabilitatem, atqui est impossibile, naturam, quæ in conceptu suo involvit immultiplicabilitatem, esse multiplicabilem, ut per se patet, ergo. *Minor verò prob.* Sicut unitas sequitur ad esse, ita optimus modus unitatis sequitur ad optimum modum essendi; atqui Angelus inter omnia creata habet optimum modum essendi; ergo etiam habet optimum modum unitatis. *Atqui* optimus modus unitatis est, esse seipso unum & individuum, ergo natura Angelica est seipsa individua. *Resp. Ad argumentum neg. min. Ad probat. admissis reliquis neg. subsumpt.* Ratio est: Quia esse seipso unum & individuum, est modus unitatis respectu naturæ Angelicæ & cujuscunque alterius creatæ implicatorius, ut patet ex 5. 6. 7. 8. probatione secundæ partis Conclusionis.

Artic. II. *An Angeli possint distingui, ac de facto distinguantur inter se specie?*

Resp. Posse distingui, & de facto sic distingui. Prob. 1. Pars. Quia aliæ naturæ tam viventium, quàm non viventium possunt multiplicari specie; ergo etiam Angelica, cùm nulla dari possit ratio, negandi id divinæ Omnipotentiæ. 2. Quia natura *Angelica* finito modo participat intellectualitatem infinitam DEI, ergo quacunque datâ, possibilis est alia, quæ perfectiùs essentialiter eam participet, ac consequenter differat specie ab altra. 3. Licèt omnia bruta participent eundem gradum sensitivi, possunt tamen illum participare diversimodè, & ita differre inter se specie; ergo etiam Angeli, licèt participent eundem gradum substantiæ intellectualis, quia tamen non habent illum in summa perfectione, poterunt illum participare diversimodè, ac ita differre specie. 4. Substantia creata intellectualis completa est perfectior quàcunque materiali, vel intellectuali incompletâ; ergo si tantùm dari potest unica species creaturæ intellectualis completæ, illa erit omnium specierum creatarum & creabilium perfectissima, ac ita possibilis erit creatura perfectissima. 5. Possunt duo *Angeli* differre quoad perfectionem, & vim intelligendi tam notabili differentiâ, quàm differunt leo & equus quoad vim & perfectionem sentiendi, cùm non minor possit esse varietas in intelligendo, quàm sentiendo, ergo sicut hi, sic illi poterunt differre specie. 6. Quod in rebus corporeis est quantitas, hoc in incorporeis est magnitudo perfectionis: sed corpora, quò majoris sunt quantitatis, hoc sunt in plures partes integrales divisibilia, quarum singulæ per se possunt subsistere, ergo quò gradus aliquis majoris est perfectionis, eò est in plures species divisibilis; atqui gradus substantiæ intellectualis completæ est inter creata summæ perfectionis; ergo est in plurimas species multiplicabilis. 7. Quantò quid est melius & perfectius, tantò plus participat de infinita communicabilitate & bonitate diffusiva DEI: atqui gradus naturæ Angelicæ cæte-

ris est perfectior, ergo magis est communicabilis, & diffusivus sui in plures species. 8. Quæ continentur sub ordine intelligibiliū, magis videntur esse multiplicabilia, quàm corporea. Quod inde patet: quia, quæ in rebus corporeis sunt terminata, in intellectu possunt extendi, & multiplicari sine termino, ut patet in numeris, mensuris, proportionibus, velocitate motûs, &c. quocunque enim dato numero & mensurâ, potest per intellectum concipi alius major, & diversus specie; sed natura Angelica spectat maximè ad ordinem intelligibilium, ergo, &c. 9. Ratio, cur natura divina non sit multiplicabilis specie, est, quia continet infinitatem omnis perfectionis essentialis cogitabilis, sicut è contrario, quòd multiplicari possit quoad suppositа, ratio est, quia unum suppositum non continet formaliter omnem perfectionem suppositalem seu Personalem: ergo cùm unus Angelus non contineat omnem perfectionem essentialem cogitabilem naturæ intellectualis completæ, nihil obstabit, quò minùs natura Angelica multiplicari possit essentialiter, seu specificè.

Probat. 2. Pars. Quia hoc magis videtur congruere Scripturæ, & quibusdam modis loquendi PP. ut cùm docent, Luciferum fuisse perfectiorem quo ad naturalia cæteris Angelis, prout sumitur ex Ezech. 28. Item, Angelos recepisse gratiam juxta proportionem naturalium, &c. Quod etiam suadent expressæ quædam formulæ PP. *Enuntiant Sanctorum voluminum traditiones, superiores substantias* (id est Angelos) *esse graduum inter se celsitudine differentes*, ait Dionys. c. 5. de cœlest. Hierar. & Nazianz. orat. 34. de Theol. ait: *Angelos esse puras naturas pro naturæ ordinis cujusque proportione, alias alio modo collustratas.* Et Chrisost. Homil. 1. de Incomprehens. natur. DEI: Ordines Angelorum vocat *genera cælestia innumerabilia.* Et Isidorus lib. 1. de summo bono ait: *pro graduum dignitate ministeria Angelis esse distributa, &c.* Quæ omnia indicant dari in Angelis ex rei natura aliquam graduum, & generum diversitatem. 2. Quia non minùs varietas specifica Angelorum, quàm rerum corporearum, facit ad ornatum Universi, ad ostendendam Sapientiam, bonitatem, potentiam DEI, &c. ergo sicut hæc datur, ita & illa. 3. Inter corpora cælestia & siderea invenitur varietas specifica; cur non ergo & in Angelis cælorum motoribus, & qui altioris sunt ordinis, quàm corpora cælestia? 4. DEUS & homo sunt quasi duo extrema naturæ intellectualis, DEUS summum, homo infimum; ergo sicut inter extrema aliorum graduum, v. g. inter hominem & animalia imperfecta, dantur innumerabiles species animalium perfectorum intermediæ, & inter animalia & plantas, plurimæ species animalium imperfectorum, sic inter DEUM & hominem dabuntur intermediæ species naturarum intellectualium, seu Angelorum, præsertim cùm credibile admodum sit, mundum incorporeum à DEO esse conditum, cum quadam proportione ad corporeum. 5. Distinctio & ordo per se, qualis est specierum, magis auget perfectionem Universi, quàm multiplicatio sola individuorum, quæ est per accidens, ergo si hæc datur in Angelis, quantò magis illa?

Sed contra I. Patres clarè asserunt omnes Angelos esse ejusdem naturæ: *Angelorum, Archangelorum, &c. una est essentia, sicut una est essentia hominum.* Athanas. Quæst. 4. ad Antioch. *Archangelorum una est natura, una hominum.* Damas. l. de decret. & placit. cap. 1. *Confirm.* Omnibus Angelis convenit eadem definitio Damasceni lib. 3. Fid. nim. quòd sint substantiæ intellectuales, semper mobiles, arbitrio liberæ, incorporeæ, DEO ministrantes, secundùm gratiam, non naturam, immortales: sed ea, quibus convenit eadem definitio, sunt ejusdem speciei, ergo. 2. Omnes Angeli ordinantur ad eundem finem beatitudinis, habentque eandem operationem naturalem, ut est intelligere, & eandem perfectionem supernaturalem, ut est gratia habitualis, visio DEI &c. ergo etiam habent eandem specie naturam. 3. Impressio ejusdem imaginis in diversis materijs, v. g. in auro & argento, non inducit diversitatem specificam: atqui in omnibus Angelis est impressa eadem imago DEI, ergo in Angelis non datur diversitas specifica. *Resp.* 1. Quidquid sit de Authoritate nonnullorum Patrum plures tamen stare pro nobis, quàm pro oppositа Sententia. *Resp. 2.* Citatos PP. vel loqui de unitate generica, vel certè de prædicato Angelorum præcipuo, quo ad nos, ita, ut sensus sit, quòd, sicut homines conveniunt in prædicato rationalis, quod in eis est perfectissimum, ita Angeli conveniant in ratione naturæ intellectualis, quod in ipsis, saltem quoad nos, est prædicatum perfectissimum. Ex hoc tamen non sequitur, Angelos non differre specie. *Ad 1. Confirm. Resp. similiter.* Omnibus Angelis convenit eadem definitio generica, conc. specifica, neg. *& neg. Conseq. ad 2. dist. anteced.* Omnes Angeli ordinantur ad eundem finem proximum, neg. Ultimum & remotum, conc. Hoc autem non sufficit ad unitatem specificam, quia aliàs, cùm omnia ultimo ordinentur in DEUM, omnia essent ejusdem speciei. *Ad 2. partem ejusdem anteced. dist. similiter assumpt.* Omnes Angeli habent eandem operationem genere, nimirum intelligere, conc. eandem specie, nimirum, sic vel sic intel-

intelligere, nego. *& neg. iterum Conſeq.* Quod ad perfectiones ſupernaturales attinet, fateor illas eſſe eaſdem ſpecie in omnibus, nego tamen hinc ſequi, etiam Angelos eſſe ejusdem ſpeciei. Ratio eſt: Quia licèt perfectiones naturales eædem arguant in rebus, quibus inſunt, unitatem ſpecificam naturæ, non tamen perfectiones ſupernaturales. Diſparitas: Quia perfectiones naturales proportionantur naturæ, cujus ſunt proprietates: ſupernaturales verò proportionantur puro beneplacito Creatoris & Authoris gratiæ, ſuppoſitâ in rebus potentiâ obedientiali. *Ad 3. Reſp.* Impreſio ejuſdem imaginis in diverſis materijs non arguit diverſitatem ſpecificam, ſi eadem imago imprimatur utrisque perfectè & eodem modo, conc. ſi ſingulis tantùm imperfectè, idque alio & alio modo, nego: ſed Angelis eſt impreſſa eadem imago DEI, imperfectè & alio alióque modo conced. eodem modo & perfectè nego. Solus enim Filius eſt imago perfecta DEI.

II. Differe ſpecie eſt differre penes prædicatum præcipuum (prædicatum enim præcipuum eſt quaſi forma rei, forma autem dat ſpeciem rei,) atqui in Angelis omnibus eſt idem prædicatum præcipuum; nimirum eſſe ſubſtantiam intellectualem completam, ergo &c. *Confir.* Differre tantùm penes plus & minus, non eſt differre ſpecie, ut patet in magis & minùs calido: atqui Angelus non poteſt differre niſi penes hoc, quòd unus habeat magis, alter minùs univerſales ſpecies, vel quòd unus magis, alter minùs perſpicaciter intelligat, ergo, &c. 2. Si *A*ngeli differrent ſpecie, differrent per hoc, quòd inæqualiter intelligant: ſed per hoc non, aliàs etiam homines differrent ſpecie; ergo &c. 3. Viſiones beatificæ non differunt ſpecie, quia habent idem objectum formale adæquatum, nimirum DEUM: atqui etiam omnes Angeli habent idem objectum formale adæquatum, nimirum Ens, & Verum, ergo &c. *Reſp.* 1. *Neg. Major.* Equus enim differt ſpecie per hinnibilitatem à cane, nec tamen hinnibilitas eſt perfectior omnibus prædicatis equi, putà prædicato ſubſtantiæ, animalis, &c. *Ad probat. neg. aſſumpt.* Quia licèt prædicatum præcipuum poſſit aliquo ſenſu vocari forma rei, quia ſcilicet adfert præcipuam pulchritudinem, & perfectionem rei, non poteſt tamen dici ſemper forma metaphyſica rei, quia ad hoc requiritur, ut ſit prædicatum determinans & contrahens ratione noſtrâ prædicatum genericum, ſicut forma phyſica determinat phyſicè materiam, hoc autem etiam invenitur in prædicato rei non præcipuo, ut oſtenſum eſt, &c. *Reſp.* 2. *neg. Minor.* Nobilius enim eſt in ſe prædicatum, quod facit rem eſſe in actu, quàm quod tantùm in potentia, tale autem eſt illud prædicatum, quod hìc adducitur, quia eſt prædicatum commune, indifferens, determinabile & contrahibile, adeóque potentiale. *Ad* 1. *Confirm. Reſp.* Differre penes plus & minus ejuſdem rationis, non eſt differre ſpecie, conc. penes plus & minus diverſæ rationis, neg. ſic magis & minùs album non differunt ſpecie, quia differunt tantùm penes plures vel pauciores gradus, aut partes, aut majorem radicationem, &c. ejusdem coloris, nimirum albedinis, album autem à rubro & viridi quoad majorem claritatem, differunt ſpecie, quia non differunt tantùm penes plures, vel pauciores gradus, aut partes coloris, ſed penes ipſam eſſentiam colorum. Et hoc ſecundo modo differunt *A*ngeli penes plus & minus, nimirum penes plus & minus diverſæ rationis: nam ſpecies univerſalior à minùs univerſali, vel intellectus aut cognitio perſpicacior *A*ngeli, à minùs perſpicaci alterius, non differt per majorem intenſionem vel minorem, ſed per entitatem intrinſecè diverſam & perfectionem ordinis altioris. *Ad 2. Reſp. neg. Minor. & Sequel. prob.* Homo enim intelligit dependenter à phantaſmatibus, phantaſmata autem dependent ab operationibus ſenſuum, operationes ſenſuum à diſpoſitionibus organorum, quæ cùm poſſint eſſe diverſa, ſequuntur etiam in hominibus cognitiones intellectuales diverſæ; *A*ngeli verò intelligunt independenter ab his omnibus per ſpecies innatas, quæ cùm cognitiones inferant diverſas & & inæquales, rectè arguuntur & ipſæ ſpecies eſſe diverſæ & inæquales; cùm autem eædem ſpecies congenitæ ſint *A*ngelis juxta cujuſq; ipſorum naturam & exigentiam, rectè iterum arguitur, naturas ipſorum eſſentialiter eſſe diverſas & inæquales. *Ad 3. Reſp.* Viſiones beatificas ideo non differre ſpecificè, quia nec differunt ex parte principij (nam omnes procedunt à lumine gloriæ ejusdē rationis) nec ex parte objecti formalis, quia hoc reſpectu omnium eſt DEUS, nec ex parte modi tendendi, quia omnes feruntur in objectum ſuum immediatè & intuitivè: cognitiones autem Angelorum & differunt ex parte principij (quia oriuntur, petúntque oriri à ſpeciebus inæqualibus & quoad univerſalitatem differentibus) & ex parte modi tendendi (tum quia unus cognoſcit objectum comprehenſivè, quod alter ſic non cognoſcit, ut infra dicetur, tum quia unus poteſt plura cognoſcere comprehenſivè vel intuitivè eàdem cognitione, quàm alter) denique ex parte objecti, quia licèt omnes poſſint aliqualiter cognoſcere quamlibet differentiam entis, ipſamque rationem entis univerſaliſſimam unus tamen poteſt cognoſcere objectum materiale per medium & motivum formale nobilius quàm alter, ut etiam dicetur.

III. Subſtantia immaterialis dividitur in rationalem, ut eſt anima hominis, & intellectualem, ut eſt Angelus; ſed anima rationalis non eſt multiplicabilis, nec defacto multiplicatur ſpecie, ergo neq; Angel°. *Confirm.* Quandocunque genus dividitur per ſuas differentias, unam perfectiorem, altera imperfectiorem, tunc differentia imperfectior magis multiplicatur, quàm perfectior, ut patet in rationali & irrationali; atqui ſubſtantia immaterialis ſic dividitur, nimirum in ſubſtantiam immaterialem unibilem corpori, ſeu animam rationalem, quæ eſt differentia imperfectior, & in non unibilem, ſed per ſe ſubſiſtentem, ſive Angelum, quæ eſt perfectior, ergo, cùm anima rationalis defacto non multiplicetur ſpecie, multò minùs Angelus. 2. Differentiæ adæquatè & æqualiter dividentes aliquod genus, debent eſſe æquales, & in eodem gradu lineæ prædicamentalis: atqui rationale eſt reſpectu ſubſtantiæ imaterialis differentia infima, nec dari poſſunt plures ſubſtantiæ immateriales rationales differentes ſpecie; ergo etiam intellectuale erit differentia infima, nec dari poterunt ſubſtantiæ immateriales intellectuales, ſeu Angeli differentes ſpecie. 3. Quæ differunt ſpecie, differunt differentijs contrarijs: ſed in Angelis non datur contrarietas, quia contrarietas eſt principium corruptionis, Angeli autem ſunt incorruptibiles, ergo, &c. *Reſp: neg. Minor.* Quam enim in hoc dabis repugnantiam? imò oppoſitum ſuadent à pari omnes ferè rationes, quæ ſupra in prima parte concluſionis pro multiplicabilitate ſpecifica naturæ Angelicæ adductæ ſunt, ut conſideranti patebit. Quod autem defacto animæ rationales ſpecie non multiplicentur ſicut Angeli, diſparitas eſt 1. quia anima rationalis eſt in infimo & valde imperfecto gradu naturæ intellectualis, adeóque multiplicatio illius ſpecifica non magnopere facit ad ornatum univerſi, ſed ſufficit mera numerica: Natura autem Angelica eſt media inter DEUM & animam rationalem, & in gradu valde perfecto naturæ intellectualis, unde tum ad ipſius, tum ad univerſi perfectionem videbatur pertinere, ut non tantùm numero, ſed etiam ſpecie multiplicaretur, atq; ita triplex daretur in univerſo natura intellectualis: Prima, & ſumma, nimirum divina, quæ nec multiplicatur, nec multiplicari poteſt, ſive numero, ſive ſpecie. Altera media nimirum Angelica, quæ & poſſet, & defacto multiplicaretur ſpecie. Tertia & infima, videlicet humana, quæ quidem poſſet, defacto tamen non multiplicaretur ſpecie. *Diſparitas* 2. Quia licèt non detur diverſitas ſpecifica inter animas rationales, adhuc multis modis datur diverſitas ſpecifica in mundo corporeo: ſublatâ autem diverſitate hujuſmodi inter Angelos, tollitur omnis, aut ferè omnis ſpecifica diverſitas è mundo incorporeo *Diſparitas eſt* 3. Quia anima rationalis eſt in gradu infimo naturæ intellectualis, ſupremus autem & infimus gradus naturæ alicujus eſt tantùm unicus. *Ad 1. Confir. N. Neg. univerſaliter Maj.* Corpus enim dividitur in animatum, & inanimatum tamen plures ſunt ſpecies animatorũ, quàm inanimatorum, quæ ſunt imperfectiora animatis. Quòd autem natura irrationalis imperfectior magis multiplicetur, quàm rationalis perfectior, etiam ideo eſt, quia natura irrationalis ordinatur ad varios uſus & neceſſitates naturæ rationalis, quibus omnibus ſufficere nequit ſpecies unica irrationalis: hæc autem ratio non valet circa naturam rationalem imperfectiorem, comparatam ad naturam rationalem perfectiorem. *Ad 2. Reſp. ſimiliter neg. univerſaliter Maj.* Subſtantia enim in communi dividitur adæquatè per intellectuale & non intellectuale, & animal in communi, per rationale & irrationale, & tamen in utraque diviſione unum membrum dividens, nimirum non intellectuale & irrationale, etiam per te latius patet altero. *Reſp. 2. neg. Min.* Si agatur de poſſibili: patet ex dictis ad principale argumentum. *Ad 3. Reſp. 1. neg. Maj.* Numerus enim ſenarius & ſeptenarius differunt ſpecie, & tamen non ſunt contrarij. *Reſp. 2. diſt. Maj.* Quæ differunt ſpecie, differunt per differentias contrarias phyſicè, & expellentes ſe mutuò ex eodem ſubjecto, neg. contrarias logicè, quarum una includit vel fundat negationem identitatis cum alia, conc. *Similiter diſt. min. & ejus probat.*

IV. Natura divina in ratione naturæ eſt omnino imultiplicabilis, ergo Angeli, qui ſunt DEO inter omnia creata ſimillimi, minimè multiplicantur, atqui multiplicatio ſpecifica eſt omnium maxima, vel ſaltem major, quàm ſola diſtinctio numerica, ergo Angeli non multiplicantur ſpecie, præſertim, cùm natura humana, quæ DEO minùs aſſimilatur quàm Angelica, non multiplicetur ſpecie. *Confirm.* Creaturæ ſunt à DEO conditæ, ut in eis repræſentetur divina bonitas, atqui perfectiùs repreſentatur in unica ſpecie naturæ Angelicæ, quàm humanæ, ergo cùm hujus detur unica ſpecies unica à fortiori dabitur illius. 2. non poſſunt aſſignari differentiæ ſpecificæ, quibus inter ſe differant Angeli; ergo, &c. *N. 1. neg. Conſ.* Ut enim Angeli dicantur eſſe DEO ſimillimi, ſufficit, quòd nobiliora, vel plura, vel eadem prædicata divina, perfectiore modo participent, quàm cæteræ creaturæ, quod fieri poteſt ſtante diverſitate ipſorum ſpecificâ. *Reſp. 2.* Non omnes Angelos eſſe DEO ſimillimos, ſed ſolùm ſupremum vel ſupremos, unde etiam hujus vel horum

natu-

naturam, transmitto non multiplicari specie. *Ad* 1. *Confirm. Resp. neg. Conseq.* Cùm enim quælibet natura creata sit finita, nulla illarum seorsim tam perfectè repræsentat bonitatem divinam infinitam, quàm multæ creaturæ simul: unde congruebat plures dari in Uniuerso species naturarum, tum corporearum, tum incorporearum. *Ad* 2. *Resp.* Naturas Angelicas per hoc differre specie, quòd una sit perfectior & excedens, altera imperfectior & excessa in eodem genere (aut certè per hoc, quòd una natura habeat prædicatum, vel prædicata essentialia notabiliter diversa ab altera, tametsi æqualia, quamvis à nobis designari in particulari non possit, quænam sint illa.

Artic. III. *An natura Angelica sit inter eandem speciem multiplicabilis, & defacto multiplicetur?*

Resp. Si distinctio purè numerica non necessariò provenit à materia, esse multiplicabilem, & defacto multiplicari. Prob. 1. pars. Quia posità hac hypotesi, nulla adferri potest probabilis ratio repugnantiæ, neque est fundamentum aliter discurrendi de multiplicabilitate Angelorum, quàm rerum aliarum intra eandem speciem, ipsíque PP. (etiam illi, qui Angelos docent penitus esse immateriales) supponere videntur possibiles esse Angelos ejusdem speciei, distinctos solo numero, inter quos Damasc. lib. 2. Fid. cap. 3. *de essentia*, inquit, *an æquales inter se, an dispares sint Angeli? haud quaquam compertum habemus, &c.* Supponit ergo possibile esse, ut pares sint inter se. Imò infra cap. 7. docet: *Angelum, dæmonem, hominem esse speciem infimam*, adeóque sentire videtur Angelos defacto non distingui specie, sed tantùm numero. Quod idem tenere videntur alij quidam PP. apud Suarez hìc lib. 1. cap. 12. n. 1. Tametsi contrarium verosimilius videatur esse propter dicta art. præcedente. Cæterùm, quid de principio distinctionis purè numericæ sentiendum sit, & num illa unicè & necessariò à materia, an verò aliundè sumi possit, ac debeat, quæstio est metaphysica, de quâ fortè oportuniùs aliàs.

Prob. 2. pars. Quia non solùm multiplicatio generum vel specierum, sed etiam individuorum intra eandem speciem (supposito quòd ea sit possibilis) pertinet ad perfectionem & ornatum universi, ut patet in rebus corporeis. 2. Quia hoc pertinet ad ornatum aulæ DEI, summi Principis ut in ea non solùm inveniantur diversorum ordinum ministri, sed etiam intra eundem ordinem plures sibi similes, & æquales: major enim absolutè est varietas duplicis generis (qualis est specifica & numerica) quàm tantùm unius, qualis est sola specifica; præsertim cùm plures Angeli, tanquam ministri aulici, deputentur à DEO ad ministeria æqualia & ejusdem ordinis; est autem quodammodo congruentius uti paribus ad paria, imparibus ad imparia. Unde etiam falsum est, quod ait quidam Recentior, majorem fore ornatum & varietatem in aula Principis, si ad latus Regis esset multitudo aliorum & aliorum Officialium, sicut longè augustior est hortus, in quo nulli essent duo flores solis individuis distincti, quia ut dixi, major est varietas, ubi dantur plura genera varietatum (v. g. specificæ & numericæ) quàm ubi unicum v. g. sola varietas specifica. 3. Quia hoc spectare videtur ad majorem conjunctionem & vitam socialem Reipublicæ Angelicæ, cùm amicitia faciliùs conservetur inter æquales, quàm inæquales, magísque natura propendeat in amorem similis, quàm dissimilis juxta illud: *Omne animal diligit sibi simile.* Eccles. 13. Licèt enim inter Angelos beatos conjunctio animorum sufficienter conciliari possit per rectam rationem, certum tamen est, ad hoc facilè & delectabiliter præstandum multùm adjuvare similtudinem inter amantem & amatum, ut in hominibus patet. 4. Quia inter beatos dantur aliqui omnino æquales & similes sibi quoad dona gratiæ & gloriæ, ut supponunt omnes de parvulis decedentibus post baptismum; cur non ergo etiam inter Angelos dentur quidam omnino sibi æquales, quoad dona & perfectiones naturæ. 5. Quia cùm præviderit DEUS multos Angelorum peccaturos, videtur consentaneum fuisse ipsius sapientiæ & bonitati, plures creare in singulis speciebus, nè species plurimæ Angelorum ex toto perirent. 6. Sicut inferiora elementa sunt ornata plantis & animalibus, & cælum sidereum stellis, ita cœlum empyreum ornatum est Angelis, ergo sicut in plantis & animalibus, & probabiliter in stellis, inveniuntur multa ejusdem speciei, ita verosimiliter in Angelis. 7. Quod incorporibus incorruptibilib⁹ est quantitas molis & magnitudinis, hoc in substantijs incorruptibilibus incorporeis videtur esse numerus & multitudo; atqui corpora cælestia non constant meris partibus integrantibus heterogeneis, & dissimilaribus, ergo neque substantiæ incorporeæ incorruptibiles meris individuis essentialiter & specificè diversis. 8. Natura Angelica est quoad modum essendi DEO propinquior, quàm humana; atqui in DEO sunt plures Personæ unius naturæ etiam numero unius; ergo cùm hoc repugnet in creatis, debebunt saltem dari in Angelis plures personæ unius naturæ specie, cùm hoc detur in hominibus.

Sed